

Guilhermino Augusto I Romanca

Ko je plima orosila
z belo peno breg peščen,
na obali je s princeso
kockal ljubček njen.

»Gondolir, dragulje stavim,   »»Dona, če dobite igro,
ti pa kamen v tale krog!«   gondolo vam dam iz rok!««

In princesa brž je vrgla
kocke na peščena tla
in sladkó se nasmejala:

»Moja, moja gondola!«

»»Dona, svoja zlata vesla,   »Gondolir, jaz s svoje glave
svoja jadra stavim zdaj!««   diadema dam sijaj!«

In iz belih rok so padle
zlate kocke spet na tla,
ni smejala se princesa —
ob nakit je svoj bilà.

»Gondolir, še zlato žezlo   »»Jaz opravo svojo svetlo
stavim zdaj in zaigram!«   z mečem viteškim vam dam!««

In iz belih rok zdrčale
zlate kocke so na tla,
gondolirju slepa sreča
se je izneverila.

»»Nimam ladje, nimam meča,   »Gondolir, če bi zgubila,
le življenje še imam!««   roko in srce ti dam!«

In iz belih rok zdrčale
zlate kocke so na tla...
Kdo dobil je?... Val odnesel
v lahki ladji je oba...

Poslovenil iz portugalsčine Joža Lovrenčič.